

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ο

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἳ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες
χλωροὶ ὑπαὶ δείους πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης, 5
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα·
Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι 10 IO
εἶαθ', ὃ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων
αἴμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος Ἥρη
Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαοὺς. 15
οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὐτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι καὶ σε πληγῆσιν ἰμάσσω.
ἦ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
ἄκμονας ἦκα δῦω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα 20 IO
χρῦσεον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησιν
ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὄν δὲ λάβοιμι
ρίπτασκον τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ ὄφρ' ἂν ἵκηται
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
ἄζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο, 25
τὸν σὺ ζὺν Βορρῆ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιόωσα,
καὶ μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτίς
Ἄργος ἐς ἰππόβοτον καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30 IO
τῶν σ' αὐτίς μνήσω ἴν' ἀπολλήξεης ἀπατάων,
ὄφρα ἴδῃ ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἀπο καὶ μ' ἀπάτησας.
ὥς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 35
ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωῖτερον λέχος αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μὰψ ὁμόσοιμι· 40 IO
μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἔκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.
αὐτὰρ τοὶ καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην 45
τῇ ἴμεν ἢ κεν δὴ σὺ κελαινεφές ἡγεμονεύης.
ὥς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις, 50 IO
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
 αἴψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτέόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
 ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ, καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἄνακτι
 παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἅ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
 Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὗτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθη δ' ὀδυνάων 60 IO
 αἷ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὗτις ἀποστρέψῃσιν ἀνάκτιδα φύζαν ἐνόρσας,
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
 Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἀνστήσει ὄν ἐταῖρον
 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἔκτωρ 65
 Ἰλίου προπάροιθε πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἷὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
 αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ 70 IO
 Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
 τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75
 ἦματι τῷ ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἦψατο γούνων,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὥς δ' ὅτ' ἄν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλῆν 80 IO
 γαῖαν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ
 ἔνθ' εἶην ἢ ἔνθα, μενοιθήσῃ τε πολλά,
 ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἳ δὲ ἰδόντες 85
 πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥρη τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας· 90 IO
 ἦ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μή με θεὰ Θέμι ταῦτα διείρειο· οἴσθα καὶ αὐτὴ
 οἷος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἵσης· 95
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισιν
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκειται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν

οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.
 ἢ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100 IO
 ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δ' ἐγέλασσε
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 νήπιοι οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες·
 ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσπον ἰόντες 105
 ἦ ἔπει ἠὲ βίη· ὃ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
 οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
 τῷ ἔχεθ' ὅττι κεν ὑμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.
 ἦδη γὰρ νῦν ἔλλομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετύχθαι· 110 IO
 υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχη ἐνὶ φίλτατος ἀνδρῶν
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
 ὧς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
 μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 115
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῶ
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.
 ὧς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120 IO
 ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
 ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσε,
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὦμων, 125
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
 χάλκεον· ἦ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
 μαινόμενε φρένας ἠλὲ διέφθορας· ἦ νύ τοι αὐτως
 οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 οὐκ αἶεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη 130 IO
 ἦ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ ἴμεν Οὐλύμπον δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
 λείπει, ὃ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλύμπον,
 μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἐῆος·
 ἦδη γὰρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
 ἦ πέφατ', ἦ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140 IO
 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.
 ὧς εἰποῦσ' ἴδρυσε θρόνῳ ἐνὶ θοῦρον Ἄρηα.
 Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς
 Ἴρίν θ', ἦ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 145
 Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὅπα ἴδησθε,
 ἔρδειν ὅττι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἴξαντε πετέσθην. 150 IO
Ἴδην δ' ἴκανον πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρω
ἦμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
στήτην· οὐδέ σφωῖν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ, 155
ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἀνακτι
πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μὴ δὲ ψευδάγγελος εἶναι.
παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 160 IO
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέισεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
μεῖναι, ἐπεὶ εὐ φημί βίη πολὺ φέρτερος εἶναι 165
καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
ὣς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα 170 IO
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,
ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,
ἀγγοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
ἀγγελίην τινά τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέισσαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἠπεῖλαι καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξάλεασθαι ἄνωγε 180 IO
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἴσον οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
ὦ πόποι ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν 185
εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
τρεις γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοεὶ οὖς τέκετο Ἷρέα
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἴδης ἐνέροισιν ἀνάσσων.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ 190 IO
παλλομένων, Αἴδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησι·
γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἔκηλος
καὶ κρατερός περ ἐὼν μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195
χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγχυ κακὸν ὣς δειδισσέσθω·
θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἰάσι βέλτερον εἶη
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν οὖς τέκεν αὐτός,

οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις· 200 IO
οὕτω γὰρ δὴ τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἧ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἴσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 205
Ἴρι θεὰ μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει
ὀππότε ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῆ πεπρωμένον αἴση
νεικεῖν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210 IO
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποεῖξω·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἦρης Ἐρμείω τε καὶ Ἥφαιστοιο ἄνακτος
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει 215
ἐκέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ' ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
ὣς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιῶν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 220 IO
ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ' Ἔκτορα χαλκοκορυστήν·
ἦδη μὲν γὰρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν ἀλευάμενος χόλον αἰπὸν
ἡμέτερον· μάλα γὰρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἳ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες. 225
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
τῇ μάλ' ἐπισσεῖων φοβέειν ἦρωας Ἀχαιοὺς· 230 IO
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος Ἔκτωρ·
τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
ὣς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο. 235
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων ἴρηκι εἰοικῶς
ὠκέϊ φασσοφόνω, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν.
εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἔκτορα δῖον
ἦμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν, 240 IO
ἀμφὶ ἔγιγνώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἀγγοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
Ἔκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει; 245
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
τίς δὲ σὺ ἐσσι φέριστε θεῶν ὅς μ' εἴρειαι ἄντην;
οὐκ αἶεις ὃ με νηυσὶν ἐπι πρυμνῆσιν Ἀχαιῶν

οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
χερμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250 IO
καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἴδαο
ἦματι τῷδ' ἴξεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάεργος Απόλλων·
θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν 255
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἱπεῦσιν ἐπότηρυνον πολέεσσι
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνόμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον 260 IO
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
ὣς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ
δεσμὸν ἀπορρήξας θεῖη πεδίοιο κροαίνων
εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο 265
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ᾧμοις αἴσسونται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεπειθὼς
ρίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣς Ἔκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν. 270 IO
οἱ δ' ὡς τ' ἠ ἔλαφον κεραὸν ἠ ἄγριον αἶγα
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται·
τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
εἰρῦσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
τῶν δὲ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λις ἠϋγένειος 275
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὣς Δαναοὶ εἶος μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμὸς. 280 IO
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραΐμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι
ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δὲ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὀππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὁ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 285
ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
οἷον δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
Ἔκτωρ· ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν 290 IO
Ἔκτορ', ὁ δὲ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὣς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἴομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω πειθόμεθα πάντες.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295
αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στήρομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα

θυμῷ δεῖσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον.
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο· 300 IO
 οἱ μὲν ἄρ' ἄμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα
 Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ
 ὑσμίνην ἤρτυνον ἀριστῆας καλέσαντες
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
 μακρὰ βιβιάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
 εἰμένος ὄμοιον νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν
 δεινήν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς
 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310 IO
 τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὄρτο δ' αὐτῆ
 ὄξει' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἴστοι
 θρωσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηϊθῶων αἰζηῶν, 315
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγνὺ πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν
 ἐν γαίῃ ἴσταντο λιλαιόμενα χροδὸς ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπόλων 320 IO
 σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ' ὡς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶῦ μέγ' οἰῶν
 θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος, 325
 ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάκτιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
 Ἔκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων, 330 IO
 τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἐταῖρον·
 Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν.
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος θεΐοιο
 ἔσκε Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς 335
 γνωτὸν μητρυῖης Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Οἰλεύς·
 Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
 Μηκιστῆ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγήνωρ. 340 IO
 Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νεΐατον ὄμιον ὀπισθε
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 τάφρω καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῆ
 ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. 345
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσι ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, εἶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
 ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,

αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
 γνωτοῖ τε γνωταῖ τε πυρὸς λελάχῳσι θανόντα, 350 IO
 ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέριοι.
 ὣς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους
 κεκλόμενος Τρῶεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
 πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους
 ἠχῆ θεσπεσίη· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
 ῥεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
 ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν ἠδ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωῆ
 γίγνεται, ὅππότε ἄνηρ σθένεος πειρώμενος ἦσι.
 τῆ ρ' οἱ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων 360 IO
 αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν
 ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
 ὥς ῥα σὺ ἦε Φοῖβε πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν 365
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
 ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν 370 IO
 εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 Ζεῦ πάτερ εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεϊ περ πολυπύρῳ
 ἦ βοδὸς ἦ οἶδς κατὰ πίονα μηρία καίων
 εὔχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
 τῶν μνησαὶ καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ, 375
 μηδ' οὕτω Τρῶεσσι εἶα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.
 Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380 IO
 οἱ δ' ὡς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπέιγῃ
 ἴς ἀνέμου· ἦ γάρ τε μάλιστά γε κύματα ὀφέλλει·
 ὣς Τρῶες μεγάλη ἰαχῆ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
 ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο 385
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.
 Πάτροκλος δ' εἶος μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 390 IO
 τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε 395
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηῦδα·

Εὐρύπυλ' οὐκ ἔτι τοι δύναμαι χατέοντί περ' ἔμπης
 ἐνθάδε παρμενέμεν· διὲ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400 IO
 ἀλλὰ σέ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἔγωγε
 σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἑταίρου.
 τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
 Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο
 παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 οὐδὲ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
 ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει 410 IO
 τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 εὖ εἰδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν,
 Ἔκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο. 415
 τὼ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
 οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα
 οὔθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
 ἔνθ' υἴα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθος βάλε δουρί. 420 IO
 δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται 425
 μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
 ἀλλ' υἴα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 ὥς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱὸν 430 IO
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναϊ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξείῃ χαλκῷ
 ἐσταότ' ἄγχι Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 Τεῦκρε πέπον δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
 τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440 IO
 ὠκύμοροι καὶ τόξον ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
 ὥς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δὲ οἱ ἄγχι παρέστη,
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὄκα βέλεα Τρῶεσσιν ἐφίει.
 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν 445
 Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαθοῦ Πανθοῖδαο
 ἠγνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ' ἧ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες

Ἴκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἰεμένων περ. 450 IO
 αὐχένη γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κείν' ὄχρα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὃ γ' Ἀστυνόφω Προτιάονος υἱεὶ δῶκε, 455
 πολλὰ δ' ἐπότρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἴστων ἐφ' Ἴκτορι χαλκοκορυστῆ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460 IO
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
 Ἴκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ εὐστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465
 Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 ὦ πόποι ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἐκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἦν ἐνέδησα
 πρῶϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρόσκοντας οἴστούς. 470 IO
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πέπον ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰὸς
 κείσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγίρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμφ
 μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε δαμασσάμενοί περ ἔλοιεν
 νῆας εὐσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
 ὣς φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν 480 IO
 ἵπουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.
 Ἴκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεῦκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας· 485
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490 IO
 ἡμὲν ὅτεοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
 ἡδ' ὅτινας μινύθη τε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν,
 ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
 ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
 βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη 495
 τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλογός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 καὶ οἶκος καὶ κληῖρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ

οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 500 IO
 Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
 αἰδῶς Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
 ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
 ἢ ἔλπεσθ' ἦν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἴκτωρ
 ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος; 505
 ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
 Ἴκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
 οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μήτις ἀμείνων
 ἢ αὐτοσχεδὴ μῖζαι χειράς τε μένος τε. 510 IO
 βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ ἐβῶναι
 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι
 ᾧ δ' αὐτῶς παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
 ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἔνθ' Ἴκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱὸν 515
 ἀρχὸν Φωκῆων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
 ἡγεμόνα πρυλέων Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' Ἶστον Κυλλήνιον ἐξενάριξε
 Φυλεΐδω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδῶν· ὃ δ' ὑπαιθα λιάσθη 520 IO
 Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
 εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὃ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσῶν· ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς εὐεῖδῶς 525
 Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατον υἱὸν
 Λαομεδοντιάδης εὐεῖδῶτα θούριδος ἀλκῆς,
 ὃς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530 IO
 ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.
 ξεῖνος γὰρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφῆτης
 ἐς πόλεμον φορέειν δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρῆν·
 ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροῶς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασείης 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίησι νέον φοῖνικι φαεινός.
 εἶος ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540 IO
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὤμον ὀπισθεν·
 αἰχμῆ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμῶσα
 πρόσσω ἰεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐλιάσθη.
 τὼ μὲν εἰσάσθησαν χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλῆσιν· Ἴκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπεν
 ἴφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ δηῖων ἀπὸ νόσφιν ἐόντων·

αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 550 IO
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 οὕτω δὴ Μελάνιπτε μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 οὐχ ὀράας οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν; 555
 ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.
 ὣς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
 Ἀργείους δ' ὄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560 IO
 ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἠὲ πέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλλοντο ἔπος, φράζαντο δὲ νῆας
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὄτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ' οὔ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 οὔτε ποσὶν θάσσω οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι· 570 IO
 εἴ τίνα που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.
 ὣς εἰπὼν ὃ μὲν αὐτίς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυεν·
 ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν, 575
 ἀλλ' Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
 νισόμενον πόλεμον δὲ βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
 δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὣς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 βλημένῳ ἀΐξει, τὸν τ' ἐξ εὐνήφι θορόντα 580 IO
 θηρητῆρ ἐτύχησε βαλῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 ὣς ἐπὶ σοὶ Μελάνιπτε θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθην Ἔκτορα δῖον,
 ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνά δηϊοτήτα.
 Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε θεός περ ἐὼν πολεμιστής, 585
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
 ὅς τε κύνα κτείνας ἠ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
 φεύγει πρὶν περ ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
 ὣς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
 ἠχῆ θεσπεσίη βέλεα στονόεντα χέοντο· 590 IO
 στή δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.
 Τρῶες δὲ λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμᾶς,
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυεν. 595
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδη, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαῆς πῦρ
 ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξάϊσιον ἀρῆν

πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι. 600 IO
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ μέλλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῆσιν ἔγειρεν
Ἴκτορα Πριαμίδην μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
μαίνεται δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ 605
οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δέ οἱ ὄσσε
λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἴκτορος· αὐτὸς γὰρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610 IO
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
τίμα καὶ κύδαινε. μινυρθάδιος γὰρ ἔμελλεν
ἔσσεσθ'· ἤδη γὰρ οἱ ἐπόρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.
καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων, 615
ἦ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων·
ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠὔτε πέτρῃ
ἠλίβατος μεγάλη πολιῆς ἀλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
ἢ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620 IO
κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
ὡς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ,
ἐν δ' ἔπεσ' ὡς ὅτε κῦμα θεῆς ἐν νηὶ πέσῃσι
λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἢ δὲ τε πᾶσα 625
ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δὲ τε φρένα ναῦται
δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ὁ γ' ὡς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθῶν, 630 IO
αἰ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
μυρίαί, ἐν δὲ τε τῆσι νομεὺς οὐ πω σάφα εἰδῶς
θηρὶ μαχέσασθαι ἔλικος βοδὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
ἦτοι ὁ μὲν πρότησι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δὲ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635
βοῶν ἔδει, αἰ δὲ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἴκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
πάντες, ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακλεΐη. 640 IO
τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολλὸ χεῖρονος υἱὸς ἀμείνων
παντοίας ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
ὅς ῥα τότε Ἴκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, 645
τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηκεέ' ἔρκος ἀκόντων·
τῇ ὁ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.

Ἴκτωρ δ' ὄξυ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
 στήθει δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγύς ἐταίρων 650 IO
 κτεῖν· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου
 χραϊσμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δεΐδισαν Ἴκτορα δῖον.
 εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίησιν ἔμειναν
 ἀθρόοι, οὐδὲ κέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δέος· ἄζηχῆς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν
 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον· 660 IO
 ὃ φίλοι ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 παίδων ἢ δ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἢ δὲ τοκήων,
 ἤμην ὅτεφ ζῶουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασι·
 τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων 665
 ἐστάμεναι κρατερῶς, μὴ δὲ τρωπᾶσθε φόβον δέ.
 ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 τοῖσι δ' ἄπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὣσεν Ἀθήνη
 θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένητ' ἀμφοτέρωθεν
 ἤμην πρὸς νηῶν καὶ ὁμοῖου πολέμοιο. 670 IO
 Ἴκτορα δὲ φράσσαντο βοῆν ἀγαθὸν καὶ ἐταίρους,
 ἤμην ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
 ἢ δ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θεῶσιν.
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
 ἐστάμεν ἐνθά περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἱὲς Ἀχαιῶν· 675
 ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
 νόμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι
 κολλητὸν βλήτροισι δυοκαιεικοσίπηχυ.
 ὣς δ' ὅτ' ἀνήρ ἵπποισι κελητίζειν εὐ εἰδώς,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους, 680 IO
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ἐθηήσαντο
 ἀνέρες ἢ δὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλῆς αἰεὶ
 θρόσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
 ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θεῶν ἴκρια νηῶν 685
 φοῖτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκανεν,
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοῶων Δαναοῖσι κέλευε
 νηυσὶ τε καὶ κλισίησιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἴκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτῶν·
 ἀλλ' ὣς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἶθων 690 IO
 ἔθνος ἐφορμᾶται ποταμὸν πάρα βοσκομενάων
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὣς Ἴκτωρ ἴθυσσε νεὸς κυανοπρόροιο
 ἀντίος ἀΐζας· τὸν δὲ Ζεὺς ὣσεν ὀπισθε
 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695
 αὗτις δὲ δριμεῖτα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίης κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ, ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.

τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700 IO
 Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἔκτωρ δὲ πρυμνῆς νεὸς ἦψατο ποντοπόροιο
 καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν 705
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆές τε
 δῆρουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων αἰκὰς ἀμφὶς μένον οὐδ' ἔτ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες 710 IO
 ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα. 715
 Ἔκτωρ δὲ πρῦμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὐχὶ μεθίει
 ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
 οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε
 νῆας ἐλεῖν, αἱ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι 720 IO
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσι
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκον ἐρητύοντό τε λαόν·
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. 725
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
 Αἶας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἴομενος θανέεσθαι
 θρηῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἵσης.
 ἔνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ 730 IO
 Τρωῆας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδὸν βούων Δαναοῖσι κέλευε·
 ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 ἢ εἰ τίνας φαμεν εἶναι ἀοσητηῆρας ὀπίσσω, 735
 ἢ εἰ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἕτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων
 πόντῳ κεκλιμένοι ἐκὰς ἡμεθα πατρίδος αἴης· 740 IO
 τὼ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχίη πολέμοιο.
 ἦ, καὶ μαιμῶων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
 ὅς τις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἔκτορος ὀτρύναντος,
 τὸν δ' Αἶας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ· 745
 δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.